

1. Verlangt u naar de komst van Jezus?

Stelt u zich voor: een gezinnetje. Een leuk gezin, vader, moeder en drie kinderen in de basisschoolleeftijd. Pa moet voor zijn werk naar het buitenland. Minstens vier weken, maar het kan ook nog wel langer duren. Ze houden contact, via email, via skype, en pa stuurt leuke pakjes naar huis, cadeautjes. Elke keer weer een feest. Dan zegt de jongste, Patricia van 7: 'Ik vind het wel heel leuk dat papa dat doet, die cadeautjes. Ik ben er echt heel erg blij mee! Maar ik vind het nóg leuker als hij weer thuis is, dan kan ik weer lekker bij hem op schoot zitten!'

Wat vind t u van zo'n verhaaltje? Heerlijk hè, dat doet je goed, aandoenlijk. Eigenlijk zoals je wilt dat het altijd is. Maar stel nou eens dat het verhaaltje anders afloopt. Op een dag zegt Patricia, de jongste, 7 jaar: 'Ik vind het echt heel leuk dat papa die pakjes opstuurt! Eigenlijk vind ik die pakjes wel genoeg! Van mij hoeft papa helemaal niet terug te komen!'

Zonsopkomst boven de Olijfberg. Vanaf deze berg voer Jezus op naar de hemel. Volgens Zacharia 14: 4 zal Hij ook hier weer terugkeren naar de aarde: 'Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg.'

En stel nou eens dat papa dat zou horen, via skype, ver weg in het buitenland. Dat zou een steek door zijn ziel geven!

Toch is dat precies de houding die wij als christenen vaak innemen tegenover onze Heer, tegenover onze Verlosser, Jezus Christus. Ja, wat Hij ons nu geeft, dat vinden we heel belangrijk. Daar bidden we ook om: dat Hij ons helpt, dat Hij ons troost, dat Hij ons kracht geeft in moeilijke tijden. We bidden om vergeving van zonden, om gezondheid voor onszelf en voor de mensen die ons lief zijn, en we zijn oprecht dankbaar voor al die geschenken die Hij gefet, al die zegeningen, al die cadeaus! Maar Hij Zelf... ach, laat Hij Zelf nog maar even wegblijven. Want natuurlijk, eerst wil je nog gaan trouwen. Nee, laat Jezus nu nog niet terugkomen, want eerst wil je nog genieten van je pensioen, daar heb je nou al die jaren al naar uitgekeken. Eerst wil je nog je studie afmaken, of je rijbewijs halen. Of... misschien zit u hier, zit jij hier, en zeg je in alle eerlijkheid: 'De terugkomst van Jezus? Daar denk ik nou echt nooit één seconde over na!'

Verlangt u naar de terugkomst van Jezus? Verlang jij ernaar? Misschien wel! Ik weet dat van een aantal van u,

dat u dat elke dag bidt: 'Kom, Here Jezus!' Mara ik kan me ook zomaar voorstellen dat u daar nauwelijks ooit aan denkt. Of, als u er aan denkt, dat u het maar eng vindt: de wederkomst, het laatste oordeel. 'Pfff... ik hoop dat dat nog lang duurt...'

2. De eerste christenen keken er reikhalzend naar uit!

In de eerste christelijke gemeenten lag dat héél anders! Vooral daar in Thessalonica. De mensen daar, die waren er helemaal vól van! 'Jezus komt terug! Ben je er klaar voor? Hij komt! Hij komt al snel!' Sommigen waren maar vast gestopt met hun baan. Ze zaten er hélemaal klaar voor! Tegen hen zegt Paulus, in vers 11: 'Ga wel rustig door met alles wat je moet doen, blijf ook werken als dat kan en ga niet op de zak van een ander teren.' Die verwachting van de terugkomst van Jezus, die is dus zó sterk, Paulus moet oproepen tot rust, tot kalmte!

En dat geldt in meer gemeenten in die tijd. Jezus zal spoedig komen! De christenen verlangen daarnaar, en ze bidden vurig: 'Maranatha!' Dat is een Aramees woord, de taal die Jezus sprak, Aramees, en 'Maranatha', dat wil zeggen: 'Kom, Heer!'

Ondertussen gaat toch de tijd door, ook daar in Thessalonica. Paulus heeft het Evangelie gebracht, er zijn mensen tot geloof gekomen, er gaan jaren voorbij, maar Jezus is nog steeds niet teruggekomen. En wat gebeurt er dan? Er overlijden mensen! Ook in die jonge gemeente. En dat geeft onrust. Hoe zit dat? Mensen overlijden, maar de Heer is nog niet terug! Missen zij dan de boot? Missen zij dan de hemelse heerlijkheid? Want ze zijn gestorven voordat Jezus terugkwam!

Op die vraag gaat Paulus hier in. Hij zegt: 'Je hoeft niet ongerust te zijn over de broeders en zusters die zijn

overleden. Zij hebben niet de boot gemist, integendeel! Als Jezus terugkomt, staan zij vooraan! Vers 16: 'Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer Zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan, en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij hem zijn. Troost elkaar met deze woorden.'

Dus wat gebeurt er? De Heer komt terug, de Here Jezus. En dan zullen éérst de 'doden die Christus toebehoren' opstaan. Dat is héél concreet! Zoals Jezus uit het graf gekomen is met Zijn eigen lichaam, maar dan vernieuwd, onsterfelijk, zó zullen ook de doden die bij Christus horen opstaan, met lichaam en al! Maar dan een verheerlijkt, onsterfelijk lichaam. Zelfs al zou er van dat lichaam niets overgebleven zijn, God maakt tóch dat lichaam weer opnieuw! En dan zullen we met elkaar Christus tegemoet gaan in de lucht.

Er zijn veel christenen die op grond van deze bijbeltekst denken dat de christenen van de aarde weggenomen worden, en dat de niet-christenen achterblijven. De

'opname' wordt dit dan genoemd. De aarde draait dan verder met de niet-christenen. Maar ik geloof niet dat Paulus dat zegt. Want wat staat er? Vers 16: 'De Heer Zelf zal uit de hemel neerdalen', en vers 17: 'Wij gaan de Heer in de lucht tegemoet'. Wat doe je nou, als je iemand tegemoet gaat? Dat betekent, dat je even in de richting van de ander gaat, om dan samen terug te komen. Bijvoorbeeld: uit je raam zie je dat er iemand naar jouw huis komt toelopen. Je stapt zelf de deur uit en loopt de ander tegemoet, en dan kom je samen terug en gaat het huis in. Dat is wat hier staat! Jezus komt naar deze aarde toe. En wij gaan Hem tegemoet, samen met al die overleden broeders en zusters, en met elkaar halen wij Hem feestelijk binnen hier op deze aarde. Het is geen 'escape', geen ontsnapping van christenen naar de hemel, geen escape maar een escorte! We escorteren de Here Jezus naar deze aarde toe.

Onze toekomst, gemeente, is niet zweverig, op een wolk! Nee, onze toekomst is heel concreet, hier op aarde! Alleen: de aarde is wel volkomen vernieuwd. We hebben gelezen Openbaring 21. 'Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan.' Het nieuwe Jeruzalem daalt neer uit de hemel op de aarde. En dan woont God temidden van de mensen. Hemel en aarde zijn 'verenigd te zaam'. Wat een uitzicht! Wat een geweldig perspectief! Openbaring 21: 3: God zelf zal als hun God bij hen zijn. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.'

3. Gods dilemma, misschien ook het onze

Verlangt u al mee, naar die dag dat Jezus terugkomt? Die dag, dat al deze dingen in gang gezet worden? Als je nou denkt aan ál dat leed, hier op aarde. Al die tranen. Al die pijn... Zou je het dan niet uitroepen: 'Maranatha!

Kom, Here Jezus!' Waarom duurt het eigenlijk nog zo lang? Weet u waarom God nog wacht? Waarom Hij Zijn Zoon nog niet terugzendt? God heeft daar maar één reden voor, u kunt erover lezen in 2 Petrus 3. Eén reden: dat is Zijn geduld. Eindeloos blijft Hij roepen: 'Kom bij Mij! Ik geef eeuwig leven! Buiten Mij om is er alleen een eeuwige afgrond. Kom bij Mij! Kom naar huis!'

Dat is de ernst, gemeente, van de terugkomst van Jezus. Het is het één of het ander: je toekomst ligt binnen het nieuwe Jeruzalem of buiten het nieuwe Jeruzalem. Dat is niet leuk om te horen, dat is ook niet leuk om te zeggen, maar het staat er wel, in Openbaring 21: 7 en 8: Wie overwint komen al deze dingen toe. Ik zal zijn God zijn en hij zal Mijn kind zijn. Maar voor hen die laf en trouweloos zijn geweest, die zich hebben ingelaten met gruwelijke dingen, met moord, ontucht, toverij of afgodendienst, voor allen die de leugen hebben gediend: hun deel is de vuurpoel met brandende zwavel, dat is de tweede dood.' De Here Jezus staat klaar, met open armen! Want voor iedereen die gelooft in Hem, is er eeuwig leven! Hij vraagt maar één ding: vertrouwen! Geloof! Dat je knielt voor Hem,

en het zegt: 'Here Jezus, ik kan niet zonder U! Alleen U geeft eeuwig leven!'

Misschien vindt u het moeilijk om te verlangen naar de terugkomst van Jezus, omdat u ernaar verlangt, dat nog anderen tot geloof komen. Mensen van wie u zoveel houdt. Als dat zo is, dan voelt u in uw hart hetzelfde dilemma als wat God voelt. 'Here Jezus, kom snel! Maar breng vóór die tijd ook nog die en die tot geloof!'

4. Eindelijk is het zover: 'Genoeg!!!'

En dan, op een dag, is het zover! 1 Thessalonicenzen 4: 16: 'Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen.' De pas verschenen Herziene Stantenvertaling vertaalt veel letterlijker wat er staat in het Grieks: 'Want de Heer Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God, neerdalen uit de hemel.'

'De Heer Zelf met een geroep'. Dus Jezus Zelf zal roepen. En de aartsengel zal zijn stem verheffen, en de bazuin zal klinken. De bazuin, daarmee is hier bedoeld, hoogstwaarschijnlijk: de sjofar, de ramshoorn. Jezus Zelf zal roepen! Maar wat zal Hij roepen? Gregory Fisher, docent aan een bijbelschool in California, kreeg die vraag ooit eens van een student uit West Afrika. Eerst gaf hij dit antwoord: 'Wat Jezus zal roepen, dat staat er niet bij. En omdat het niet in de Bijbel staat, mogen we er ook niet naar raden.' Maar de student bleef volhouden: 'Wat zal Jezus roepen?'

Fisher schreef het volgende in zijn dagboek: 'Mijn gedachten dwaalden af naar een ontmoeting die ik eerder op die dag had met een vluchteling uit de Liberiaanse burgeroorlog. De man, directeur van een middelbare school, vertelde mij hoe hij werd aangehouden door twee mannen van een doodseskader. Na enkele uren van terreur, lukt het hem ternauwernood om te ontsnappen. Twee dagen lang verborg hij zich in het bos. Daarna was hij in staat om zijn familie te vinden en naar een naburig land te ontvluchten. Voor zijn

ontsnapping betaalde hij een hoge prijs: twee van zijn kinderen verloren hun leven. Ik zag ook flashbacks van de bedelaars die ik elke ochtend passeer op weg naar mijn kantoor. Elke dag zie ik hoe armoede menselijke waardigheid vernietigt. Ik word achtervolgd door de lege ogen van mensen die alle hoop verloren hebben. "Genoeg," zei ik. "Hij zal roepen 'Genoeg!' wanneer Hij terugkomt." De student uit West-Afrika keek mij aan met grote, verbaasde ogen.

"Hoe bedoelt u: genoeg?"

"Genoeg. Genoeg zonde. Genoeg kwaad. Genoeg leed. Genoeg hongerdood. Genoeg terreur. Genoeg moord. Genoeg onwaardigheid. Genoeg gevangenschap in hopeloosheid. Genoeg ziekte en ellende. Dat zal Jezus uitroepen, voor ééns en voorgoed: 'Genoeg!'"

Dat is het, gemeente! Genoeg! Staat u klaar om Jezus te ontvangen? Laten we het maar uitroepen: 'Maranatha! Kom, Here Jezus!' En laten we er maar uit volle borst naartoe zingen: 'Jeruzalem, Jeruzalem, nu is voorbij uw strijd! Hosanna in de hoge, hosanna in eeuwigheid!' Amen.

